

திருக்குறள்

15 அதிகாரங்கள்

1. கடவுள் வாழ்த்து	- அறத்துப்பால்
2. அறன் வலியறுக்தல்	- அறத்துப்பால்
3. அஸ்திடமை	- அறத்துப்பால்
4. இனியகவ கறல்	- அறத்துப்பால்
5. செய்ந்நன்றி அறிதல்	- அறத்துப்பால்
✓6. அடக்கமுடைமை	- அறத்துப்பால்
7. ஒழக்கமுடைமை	- அறத்துப்பால்
8. புலால் மறுக்தல்	- அறத்துப்பால்
✓9. வாய்மை	- அறத்துப்பால்
10. கொல்லாமை	- அறத்துப்பால்
11. கிறைமாட்சி	- பொருப்பால்
12. கல்வி	- பொருப்பால்
13. பெரியாராத் துணைக்கோடல்	- பொருப்பால்
✓14. உசக்கமுடைமை	- பொருப்பால்
15. நட்பு	- பொருப்பால்

வெளியீடு - திருக்குறள் மன்றம், கிணுவில்

2014

2014

அதிகாரம் 1 - கடவுள் வாழ்த்து

- அகர முதல் எழுத்திதல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு. 1
- கற்றதனால் ஆய பயனென்கிளால் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழுாளர் எனின். 2
- மலர்மிசை ஏகினான் மாண்ணாடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார். 3
- வேண்டுதல் வேண்டாமை கிலான்னாடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் கிடும்பை கில. 4
- கிருள்சேர் கிருவின்னையும் சேரா கிறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. 5
- பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெற்றின்றார் நீடுவாழ் வார். 6
- தனக்குடிவமை கில்லாதான் தாள்சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது. 7
- அறவாழி அந்தணன்தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்
பிறவாழி நீந்தல் அரிது. 8
- கோளில் பொறியில் குணமிலவே எண்குணத்தான்
தானை வணங்காத் தலை. 9
- பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவார் நீந்தார்
கிறைவன் அடிசேரா தார். 10

கடவுள் வாழ்த்து - பொருள்

1. எழுத்துக்களுக்கெல்லாம் முதன்மையானது அ. அதுபோல உலகத்துக்கு முதன்மையானவன் கடவுள்.
2. கடவுளின் திருவடிகளை வணங்காதவன் என்ன படித்தும் ஒரு பயனும் இல்லை.
3. அன்பர்களின் மனமாகிய மலரில் வீற்றிருக்கும் இறைவனது திரு அடிகளைத் தம் மனத்தால் துதிக்கின்றவர் எக்காலமும் அழிவின்றி வாழ்ந்திருப்பர்.
4. விருப்பும் வெறுப்பும் இல்லாதவராகிய இறைவனின் திருவடிகளைத் தம் மனத்தால் நினைப்பவர்களுக்கு எந்த விதத் துன்பமும் ஏற்படாது.
5. இறைவனது உண்மையான புகழை விரும்பி எப்போதும் அங்டு செலுத்துவாரிடத்தில் அறியாமையால் வருகின்ற நல்வினை, தீவினை ஆகிய இருவினைகளும் சேர்வதில்லை.
6. ஜம்புலன் ஆசைகளையும் ஓழித்த, இறைவனது மெய்யான ஒழுக்க நெறியில் நிற்பவர் பிறப்பு இறப்பும் இல்லாது நிலைத்து வாழ்வார்.
7. தனக்கு நிகர் இல்லாதவராகிய இறைவன் திருவடிகளை இடைவிடாமல் நினைப்பவர்க்கு அல்லாமல் மற்றவர்க்கு மனத்தில் நிகழும் துன்பங்களை போக்கிக் கொள்ளல் இயலாது.
8. அறக்கடலாக விளங்கும் ஆண்டவனின் திருவடிகளை எண்ணாதவர், அறத்திற்கு எதிரான வேறு எந்தக் கடலையும் நீந்திக்கரை சேர முடியாது.
9. பார்க்க முடியாத கண், கேட்க முடியாத காது போல எட்டுக் குணங்களை உடைய இறைவனின் திருவடிகளை வணங்காத வரின் தலை இருந்தும் பயனில்லாததே.
10. இறைவனடி சேர்ந்தாரே பிறவியாகிய பெரிய கடலை நீந்திக் கடப்பர். இறைவனின் திருவடிகளை நினைக்காதவர் பிறவியாகிய கடலை நீந்திக் கடக்க மாட்டாமல் அதனுள் ஆழ்வார்.

அதிகாரம் 4 - அறன் வலியுறுத்தல்

- சீறப்புசனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தின்டூங்கு
ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு. 1
- அறத்தின்டூங்கு ஆக்கமும் தீல்லை: அதனை
மறத்தலின் ஊங்குதில்லை கேடு. 2
- ஓல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே,
செல்லும்வாய் எல்லாம் செயல். 3
- மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்து அறன்
ஆகுல நீர் பிற. 4
- அழுக்காறு அவாவிவகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்றது அறம். 5
- அன்றுஅறிவாம் என்னாகு அறம்செய்க மற்றது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை. 6
- அறத்துஞ்சு கிதுனன வேண்டா: சீவிகை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் கிடை. 7
- வீழ்நாள் படாஅமை நன்றுமூற்றின் அஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழிஅடைக்கும் கல். 8
- அறத்தான் வருவதே கின்பம்: மற்றுள்ளாம்
புறத்த புகழும் தில. 9
- செயற்பாலது ஒரும் அறனே ஒருவற்கு
இயற்பாலது ஒரும் பழி. 10

அறண் வலியுறுத்தல் - பொருள்

1. அறம், வீடு பேற்றையும் சுவர்க்கம் முதலிய செல்வத்தையும் தரும் ஆதலால் மக்கள் உயிர்க்கு அறத்தை விட நன்மை உடையது வேறு ஒன்றுமில்லை.
2. ஒருவனுக்கு, அறத்தைச் செய்தலினும் மேம்பட்ட நன்மையைத் தருவது ஏதும் .இல்லை: அதை மயக்கத்தால் மறந்து விடுதலினும் மேம்பட்ட கேடும் இல்லை.
3. ஒவ்வொருவரும் தம்மால் இயன்ற அளவுக்கு அறச்செயல்களை இடைவிடாமல் செய்ய வேண்டும்.
4. ஒருவன் மனத்தில் குற்றம் இல்லாதவனாக இருக்க வேண்டும். அதுவே அறமாகும். மனத்தூய்மை இல்லாத மற்றவை எல்லாம் ஆரவாரத் தன்மை உடையவையாகும்.
5. பொறுமை, ஆசை, கோபம், கடுஞ்சொல் ஆகிய இந்த நான்கு குற்றங்களையும் விட்டு நடப்பதே அறமாகும்.
6. பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று என்னாமல் அறத்தை நாள்தோறும் செய்ய வேண்டும். அதுவே உடம்பி விருந்து உயிர் நீங்கும் காலத்து அழியாத துணையாய் இருக்கும்.
7. பல்லக்கைச் சுமப்பவனிடத்தும் அதில் ஏறிச் செல்பவனிடத் தும் அறத்தினது பயன் இத்தன்மையது என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. அது நேரில் அறியப்படும்.
8. ஒருவன் அறத்தை ஒருநாளும் விடாமல் செய்வானாகில் அச் செயலானது மறுபடியும் பிறவி வராமல் தடுக்கும் கல்லாக அமையும்.
9. அறத்தோடு பொருந்தி வரும் இன்பமே இன்பமாகும். அறத்தோடு பொருந்தாது வருவன் எல்லாம் துன்பம் தருவன வாகும். அவை புகழும் இல்லாதவை ஆகும்.
10. ஒருவன் வாழ்நாள் முழுதும் செய்யத்தக்கது நல்வினையே: வெறுத்து ஒழிக்கத்தக்கது தீவினையே. “ஒரும்” என்பன இரண்டும் அசை நிலை.

அதிகாரம் 8 - அன்புடைமை

- அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும்தாழ்? ஆர்வலர்
புன்கண்ணீர் பூசல் தரும். 1
- அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குஇரியர் அன்புடையார்
என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. 2
- அன்போடு கியைந்த வழக்குள்ளப் பூர்வூயிர்க்கு
என்போடு கியைந்த தொடர்பு. 3
- அன்புஞும் பூர்வம் உடைமை அதுஞும்
நண்புனன்னும் நாடாச் சிறப்பு. 4
- அன்புற்று அமர்ந்த வழக்குள்ளப் பையகத்து
இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு. 5
- அறத்திற்கே அன்புசார்பு என்ப அறியார்
மறத்திற்கும் அஃதே துணை. 6
- என்ப கிலதனை வெயில்போலக் காட்டுமே
அன்பு கிலதனை அறம். 7
- அன்பகத்து கில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கன்
வற்றல் மரம்தளிர்த்து அற்று. 8
- புறத்துஇறுப்பு எல்லாம் எவன்சிசய்யும் யாக்கை
அகத்துஇறுப்பு அன்பு கிலவர்க்கு? 9
- அன்பின் வழியது உயிர்நிலை; அஃதிலார்க்கு
என்புதோல் போர்த்த உடம்பு. 10

அன்புடைமை - பொருள்

1. அன்புக்கு அடைத்து வைக்கும் தாழ் ஏதேனும் உண்டோ? அன்புடையாரின் சிறிதளவு கண்ணீரே அவர் அன்பைப் பலர் அறிய வெளிப்படுத்திவிடும்.
2. அன்பு இல்லாதவர் எல்லாப் பொருள்களையும் தமக்கே உரிமையாக்கிக்கொண்டு வாழும் தன்னலக்காரராய் இருப்பர். அன்புடையவரோ தம் உடம்பையும் பிறர் நலத்துக்காக ஈந்து மகிழும் இயல்புடையவராகவாழ்வர்.
3. உயிரும் உடம்பும் தொடர்பு கொண்டு ஒன்றியிருக்கும் உறவானது, அன்போடு பொருந்தி வாழும் வாழ்க்கையின் பயன் என்று கூறுவர்.
4. தொடர்புடையவரிடம் கொள்ளும் பற்று, தொடர்பு இல்லாத வரிடமும் விருப்பத்தைத் தரும். அவ்விருப்பம் யாவரும் இவர்க்கு நன்பர் என்று கூறுத்தக்க அளவிற்குச் சிறப்பைத் தரும்.
5. இவ்வுலகில் இன்பம் அடைந்தவர் அடையும் சிறப்பு, அவர் அன்புடையவராகப் பொருந்தி வாழ்ந்த வாழ்க்கையின் பயன் என்பர்.
6. உண்மை அறியாதவர் சிலர் அன்பு அறத்திற்கே துணையாவது என்பர். அறத்திற்கு மாறானவற்றைப் போக்குவதற்கும் அந்த அன்பேதுணையாகும்.
7. எலும்பு இல்லாத உடல் கொண்ட புழுக்கள் முதலியவற்றை வெயில் வருத்துவது (காய்வது) போல அன்பில்லாத உயிரை அறக்கடவுள்வருத்துவர்.
8. மனத்தில் அன்பு இல்லாத உயிர் இல்லறத்தில் ஈடுபட்டு வாழ்வது என்பது வலிய பாறை நிலத்தில் ஈரம் வற்றி, உலர்ந்த மரம் தளிர்த்தாற் போன்றதாகும்.
9. உடம்பின் உள்ளநிறுப்பாகிய அன்பு இல்லாதவர்க்கு வெளியில் லுள்ள மற்ற உறுப்புகளால் எந்தப் பயனும் உண்டாகாது.
10. அன்பின் வழி ஒழுகுவாருடைய உடம்புகளே உயிர் நிலைத்து வாழும் உடம்புகளாகும். அன்பில்லாதவர்க்குரிய உடம்புகள் எலும்பைத் தோலால்போர்த்துமுடிவைத்துள்ளாடப்புகளாகும்.

அதிகாரம் 10 - இனியகவ கூறல்

- தின்சொலால் ஈரம் அளைதிப் படிறுதிலவாம்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல். 1
- அகன்மூர்ந்து ஈதலின் நன்றே முகன்மூர்ந்து
தின்சொலன் ஆகப் பெறின். 2
- முகத்தான் மூர்ந்துதினிது நோக்கி அகத்தானாம்
தின்சொ ல்கினிதே அறம். 3
- துன்புறாடும் துவ்வாமை கில்ளுகும் யார்மாட்டும்
தின்புறாடும் தின்சொ ல்னவர்க்கு. 4
- பணிவுடையன் கின்சொலன் ஆகல் ஒருவற்கு
அணீ; அல்ல மற்றுப்பிற. 5
- அல்லகவ தேய அறம்பெருகும் நல்லகவ
நாடி தினிய சொலின். 6
- நயன்சன்று நன்றி பயக்கும் பயன்சன்று
பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல். 7
- சிறுமையுள் நீங்கிய கின்சொல் மறுமையும்
கிம்மையும் கின்பம் தரும். 8
- கின்சொல் கினிகூான்றல் காண்பான் எவன்கொலோ
வன்சொல் வழங்கு வது. 9
- கினிய உளவாக கின்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந்து அற்று. 10

இனியவை சுற்றல் - பொருள்

1. செம்மையான பொருளை அறிந்தவர்களின் வாய்ச்சொற்கள் இனிய சொற்களாய், அன்பு கலந்ததாய், வஞ்சம் இல்லாததாய் இருக்கும்.
2. முகமலர்ந்து இன்சொல் உடையவனாக இருக்கப் பெற்றால், மனமகிழ்ந்து பொருள் கொடுக்கும் சகையை விட நல்லதாகும்.
3. முகமலர்ந்து இனிமையுடன் நோக்கி உள்ளம் கலந்த இனிய சொற்களைக் கூறுவதே அறமாகும்.
4. யாவரிடத்திலும் இன்பத்தை மிகுவிக்கின்ற இன்சொல்லை உடையவருக்குத் துண்பத்தை மிகுவிக்கின்ற வறுமை இல்லாது ஒழியும்.
5. வணக்கம் உடையவனாகவும் இன்சொல் கூறுவோனாகவும் ஆதலே ஒருவனுக்கு அணிகலனாகும். பிறவெல்லாம் உண்மையான அணிகலன்கள் ஆகா.
6. ஒருவன் தனக்கும் பிறர்க்கும் நன்மை தரும் சொற்களை ஆராய்ந்து இனிமையாகப் பேச வல்லவனாயின் அவனது பாவங்கள் நீங்கிப்புண்ணியம் பெருகும்.
7. பிறர்க்கு நல்ல பயனைத் தந்து, நல்ல பண்பிலிருந்து ஒரு சிறிதும் விலகாத சொற்கள், சொல்பவனுக்கு இன்பமும் தந்து நன்மையும் பயக்கும்.
8. துண்பத்தைத் தரும் சிறுமையிலிருந்து நீங்கிய இனிய சொற்கள், மறுமையிலும் இம்மையிலும் சொல்பவனுக்கு இன்பத்தைத் தரும்.
9. இனிய சொல் இன்பம் உண்டாக்குவதை அறிந்தவன் கடுஞ் சொற்களைச் சொல்வது என்ன பயன் கருதியோ தெரிய வில்லையே!
10. இனிய சொற்கள் இருக்கும்போது ஒருவன் கடுமையான சொற் களைச் கூறுதல், இனிய கனிகள் இருக்கும்போது காய்களைத் தின்பதைப் போன்றது.

அதிகாரம் 11 - செய்ந்நன்றி அறிதல்

- செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஒழிறல் அரிது. 1
- காலத்தி னால்செய்த நன்றி சிறிதுள்ளினும்,
நாலத்தின் மாணப் பெரிது. 2
- பயன்தூக்கார் செய்த உதவி நயன்தூக்கின்
நன்மை கடலின் பெரிது. 3
- தீனைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார். 4
- உதவி வரைத்துனன்று உதவி உதவி
செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து. 5
- மறவற்க மாகுற்றார் கேண்மை துறவற்க,
துன்பத்துள் துப்புழூயார் நட்பு. 6
- எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் தம்கண்
விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு. 7
- நன்றி மறப்பது நன்றுளன்று நன்றுள்ளது
அன்றே மறப்பது நன்று. 8
- கொன்றுளன்ன இன்னா செயினும், அவர்செய்த
ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும். 9
- எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுஉண்டாம் உய்வுகில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகந்கு. 10

செய்ந்நன்றி அறிதல் - பொருள்

1. தனக்கு ஓர் உதவியும் செய்யாதிருக்கும்போது ஒருவன் பிறர்க்குச் செய்த உதவிக்கு இம்மண்ணுலகமும் விண்ணுலகமும் ஒப்பாதல் இயலாது.
2. தக்க காலத்தில் ஒருவன் செய்துதவி சிறியதாக இருந்தாலும், அதன் தன்மையை ஆராய்ந்தால் உலகத்தை விட மிகப் பெரிய தாகும்.
3. பயனை எதிர்பாராமல் ஒருவர் செய்த உதவியாகிய அன்புடைமையை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அதன் நன்மை கடலினும் மிகப் பெரியதாகும்.
4. ஒருவன் தினையளவுள்ள சிறிய உதவியைத் தமக்குச் செய்தாலும் அதன் பயன் உணர்ந்த சான்றோர் அதனைப் பண்யளவு பெரிதாக மதித்துப் போற்றுவர்.
5. கைம்மாறாகச் செய்யும் உதவி முன் செய்த உதவியின் அளவை உடையது அன்று. உதவி செய்யப்பட்டவரின் பண்புக்கு ஏற்ற அளவை உடையதாகும்.
6. குற்றமற்ற நல்லவரின் நட்பை மறத்தல் கூடாது. துன்பம் நேர்ந்த காலத்தில் தனக்கு உதவியாக இருந்தவர்களின் நட்பை எந்நாரும் கைவிடுதல் கூடாது.
7. தம்முடைய துன்பத்தைப் போக்கியவரின் நட்பை ஏழேழு பிறவிகளிலும் மறவாது நினைந்து போற்றுவர் பெரியோர்.
8. பிறர் செய்த நன்மையை மறப்பது அறமாகாது. அவர் செய்த தீமையை உடனே மறந்து விடுவதே அறமாகும்.
9. முன்பு உதவி செய்தவர், பின்பு கொண்றாற் போன்ற துன்பத்தைச் செய்தாரானாலும், அவர் முன்பு செய்த ஒரு நன்மையை நினைத்தால் அத்துன்பம் மறந்து போகும்.
10. எந்த அறத்தை அழித்தவர்க்கும் தப்பிப் பிழைக்க வழி உண்டு. ஆனால் ஒருவர் செய்த நன்றியை மறந்தவர்க்கு உயர்வே கிடையாது.

அதிகாரம் 13 - அடக்கமுடைமை

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை

அந்திருள் உய்த்து விடும்.

1

காக்க பொருளா அடக்கத்தை; ஆக்கம்

அதனின்ஊங்கு இல்லை உயிர்க்கு.

2

செறிவு அறிந்து சீர்மை பய்க்கும் அறிவுளிந்து

அழற்றின் அடங்கப் பெறின்.

3

நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்

மலையினும் மாணப் பெரிது.

4

எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல் அவர்உள்ளும்

செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து.

5

ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஜந்துஅடக்கல் அழற்றின்

எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து.

6

யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க; காவாக்கால்

சோகாப்பர் சொல்கிழுக்குப் பட்டு.

7

ஒன்றானும் தீச்சொல் பொருள்பயன் உண்டாயின்

நன்றாகாது ஆகி விடும்.

8

தீயினால் சுட்டுண் உள்ஆறும் ஆறாதே

நாவினால் சுட்ட வடு.

9

கதம்காத்துக் கற்றுஅடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி

அறம்பார்க்கும் ஆற்றின் நழைந்து.

10

அடக்கமுடைமை - பொருள்

1. அடக்கம் ஒருவனை உயர்த்தித் தேவருள் ஒருவனாகச் சேர்க்கும். அடக்கம் இல்லாதிருத்தல் பேரிருள் ஆகிய நரகத்தில் சேர்த்துவிடும்.
2. அடக்கத்தை உறுதிப் பொருளாகக் கொண்டு போற்றிக் காக்க வேண்டும். உயிருக்கு ஆக்கம் தரும் அடக்கத்திற்கு மேம்பட்ட செல்வம் வேறு இல்லை.
3. அறிய வேண்டியவற்றை அறிந்து நல்வழியில் அடங்கி ஒழுகப் பெற்றால் அந்த அடக்கம் நல்லோரால் அறியப்பட்டு அதனால் மேன்மை உண்டாகும்.
4. எத்தகைய சூழ்நிலையிலும் அறநெறியிலிருந்து மாறுபடாமல் அடக்கமுடையவனாய் வாழ்வனது உயர்வு மலையின் உயர்வை விட மேலானது.
5. பணிவோடு நடத்தல் எல்லோர்க்கும் நல்லதாகும். அந்தப் பணிவு சிறப்பாகச் செல்வருக்கு மற்றொரு செல்வம் ஆகும் சிறப்பினையுடையது.
6. ஒரு பிறப்பில் ஒருவன், ஆமை தன் ஜெந்து உறுப்புகளையும் ஓட்டினுள் அடக்கிக் கொள்வதைப் போலப் பாவம் சேராமல் ஜம்பொறிகளையும் அடக்கி ஆளவல்லவனாயின் அது அவனுக்கு ஏழு பிறப்புகளுக்கும் காவலாய் உதவும்.
7. ஒருவர் எவற்றை அடக்காவிட்டாலும் நாக்கை ஒன்றையாவது தீய சொந்தகளைப் பயிலாமல் அடக்கியாள வேண்டும். அங்ஙனம் அடக்கியாளாவிட்டால் பேசும்போது சொற் குற்றத்திற்கு ஆளாகிப் பெரிதும் துன்பப்படுவர்.
8. தீய சொல்லைச் சொல்லிப் பிறர் மனத்தைப் புண்படுத்துபவன் செய்யும் நல்லகாரியங்கள் கூட மாறுபட்ட பயனைத் தரும்.
9. தீயினால் சுட்ட புண் புறத்தே வடு இருந்தாலும் உள்ளே ஆறி விடும். ஆனால் நாவினால் சுட்ட வடுவானது ஒருபோதும் மறையாது.
10. சினத்தைக் காத்து கல்வி கற்று, அடங்கி வாழும் சிறப்பைப் பெற்றுள்ளவனை, அறம் அவன் வழியில் சென்று காத்திருக்கும்.

அதிகாரம் 14 - ஒழுக்கமுடைமை

- ஓழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஓழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப் படும். 1
- பரிந்துறும்பிக் தாக்க ஓழுக்கம் தெரிந்துறும்பித்
தேரினும் அஃதே துணை. 2
- ஓழுக்கம் உடைமை குடிமை கிமுக்கம்
கிழிந்த பிறப்பாய் விடும். 3
- மறப்பினும் ஒத்துக் கொள்ளுகும் பார்ப்பான்
பிறப்பு ஓழுக்கம் குன்றக்கெடும். 4
- அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம்போன்று கில்லை
ஓழுக்கம் கிலான்கண் உயர்வு. 5
- ஓழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர்; கிமுக்கத்தின்
எதம் படுபாக்கு அறிந்து. 6
- ஓழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை கிமுக்கத்தின்
எய்துவர் எய்தாப் பழி. 7
- நன்றிக்கு வித்துனுகும் நல்ஓழுக்கம் தீயொழுக்கம்
என்றும் கிடும்பை தரும். 8
- ஓழுக்கம் உடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய
வழுக்கீயும் வாயால் சொலல். 9
- உலகத்தோடு ஓட்ட ஓழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவுகிலா தார். 10

ஒழுக்கமுடையை - பொருள்

1. ஒழுக்கம் எப்போதும் மேன்மையைத் தருவதால், அந்த ஒழுக்கமே உயிரினும் மேலானதாகப் போற்றப்படுகிறது.
2. வருந்தியேனும் ஒழுக்கத்தைப் போற்றிக் காக்க வேண்டும். பலவற்றை ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் ஒழுக்கமே உயிருக்குத் துணையாகும்.
3. ஒழுக்கம் உடையவராக இருப்பதே உயர்ந்த குடிப்பிறப்பின் தன்மையாகும். ஒழுக்கம் தவறுதல் இழிந்த குடிப்பிறப்பின் தன்மையாகிவிடும்.
4. கற்ற வேதத்தை மறந்தால் மீண்டும் அதை ஓதிக் கற்றுக்கொள்ள வாம். ஆனால் வேதம் ஒதுவானுடைய குடிப்பிறப்பு, ஒழுக்கம் குன்றினால் கெடும்.
5. பொற்றாமை உடையவனிடத்தில் செல்வம் நில்லாதது போல, ஒழுக்கம் கெட்டவனிடத்தில் உயர்வாகிய பெருமை நில்லாது.
6. ஒழுக்கம் தவறுவதால் குற்றம் உண்டாவதை அறிந்து, மன வலிமையுடைய சான்றோர் ஒழுக்கத்திலிருந்து ஒருபோதும் பிறழமாட்டார்கள்.
7. நல்லொழுக்கத்தால் யாவரும் உயர்வு அடைவர். ஒழுக்கம் தவறுவதால் தாம் அடையக்கூடாத பெரும் பழியையே அடைவர்.
8. நல்லொழுக்கம் ஒருவனுக்கு அறத்திற்குக் காரணமாகி நிற்கும். தீய ஒழுக்கம் இம்மை, மறுமை ஆகிய இரண்டிலும் துன்பத்தையேதரும்.
9. மறந்தும் தீமையான சொற்களைத் தம் வாயினால் கூறுதலாகிய செயல்கள் நல்லொழுக்கம் உடையவர்க்கு இயலாதனவாகும்.
10. உலகிலுள்ள உயர்ந்தவர்களோடு ஒத்து ஒழுகுதலை அறியாத வர்கள் பல நூல்களைக் கற்றிருந்தாலும் அறிவில்லாதவரே யாவார்.

அதிகாரம் 26 - புலால் மறுத்தல்

- தன்னைன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊன்டைன்பான் எங்ஙனம் ஆளும் அருள். 1
- பொருள்ஆட்சி போற்றாதார்க்கு இல்லை அருள்ஆட்சி ஆஸ்கில்லை ஊன்தின் பவர்க்கு. 2
- படைகொண்டார் நெஞ்சம்போல் நன்றுளக்காது ஒன்றன் உடல்சவை உண்டார் மனம். 3
- அருள்அல்லது யாதுஏனின் கொல்லாமை கோறல் பொருள்அல்லது அவ்வுன் தினல். 4
- உண்ணாமை உள்ளது உயர்நிலை ஊன்டைன்ன அண்ணாத்தல் செய்யாது அளறு. 5
- தினற்பொருட்டால் கொல்லாது உலகிகனின், யாரும் விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவார் தில். 6
- உண்ணாமை வேண்டும் புலானில்; பிறிதுஒன்றன் புண்டிது உணர்வார்ப் பெறின். 7
- செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் உண்ணார், உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊன். 8
- அவிசொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன் உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று. 9
- கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி, எல்லா உயிரும் தொழும். 10

புலால் மறுத்தல் - பொருள்

1. தன் உடலைப் பெரிதாய் வளர்ப்பதற்காகத் தான் பிறிதோர் உயிரின் தசையைத் தின்கின்றவன் எவ்வாறு இரக்கமுள்ள வணாக இருக்கமுடியும்.
2. பொருளுடையவராக இருக்கும் தகுதி அப்பொருளைக் காப்பரற்றாதவருக்கு இல்லை. அவ்வாறே அருள் உடையவராகும் தகுதி ஊனைத் தின்பவருக்கு இல்லை.
3. ஓர் உயிரின் உடலைச் சுவையாக உண்டவரின் மனம் கொலைக் கருவியைக் கையில் கொண்டவரின் நெஞ்சம் போல் இரக்கமற்றுக் காணப்படும்.
4. கொல்லாமையே அருள் ஆகும். ஓர் உயிரைக் கொல்லுதல் அருள் இல்லாத தன்மையாகும். அதன் ஊனைத் தின்னுதல் அறம் இல்லாத செயலாகும்.
5. புலால் உண்ணும் பழக்கம் பெருகிக்கொண்டே போனால் பிராணிகள் உயிரோடு வாழும் நிலையே அரிதாகி விடும். ஊன் உண்டால் நரகம் அவனை வெளியே விடாது.
6. புலாலைத் தின்னும் பொருட்டாக உயிர்களை உலகத்தார் கொல்லாதிருந்தால் விலையின் பொருட்டு ஊன் விற்பவர் இல்லாமல் போவர்.
7. ஆராய்ந்து பார்த்தால் புலால் என்பது உயிரினங்களின் புண் என்பது நன்று புலனாகும். இதை உணர்ந்து புலாலை உண்ண வாகாது.
8. குற்றத்திலிருந்து நீங்கிய அறிவுடையோர் உயிர் வழி வந்த உடலை ஒருபோதும் உண்ண மாட்டார்கள்.
9. பல வேள்விகளைச் செய்வதால் கிடைக்கும் பலனைவிட புலால் உண்ணுதலைக் கைவிடுவதால் வரும் பலன் மிகவும் உயர்ந்ததாகும்.
10. கொலை செய்யாமலும் புலால் உண்ணாமலும் வாழும் உயர்ந்த பண்பாளனை எல்லா உயிர்களும் கைகூப்பி வணங்கும்.

அதிகாரம் 30 - வாய்மை

- வாய்மை எனப்படுவது யாகுள்ளின் யாகுஒன்றும்
தீமை இலாத சொல்ல். 1
- பொய்மையும் வாய்மை கூடத்த; புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கும் எனின். 2
- தன்நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க; பொய்த்தபின்
தன்நெஞ்சே தன்னைச் சுடும். 3
- உள்ளத்தால் பொய்யாகு ஒழுகின் உலகத்தார்
உள்ளத்துள் எல்லாம் ஊன். 4
- மனத்தோடு வாய்மை மொழியின் தவத்தோடு
தானம்செய் வாரின் தலை. 5
- பொய்யாமை அன்ன புகழ்தில்லை எய்யாமை
எல்லா அறமும் தரும். 6
- பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் அறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று. 7
- புந்தூய்மை நீரால் அமையும் அகந்தூய்மை
வாய்மையால் காணப் படும். 8
- எல்லா விளக்கும் விளக்குள்ள; சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு. 9
- யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள் இல்லை எனைத்துஒன்றும்
வாய்மையின் நல்ல பிற. 10

வாய்மை - பொருள்

1. உண்மை என்று கூறப்படுவது எது என்றால் மற்றவர்க்கு ஒரு சிறிதும் தீமைத்தராத சொற்களைக் கூறுதலேயாகும்.
2. பொய்மைச் சொற்களும் குற்றமற்ற நன்மையைப் பிறர்க்குத் தருமாயின் வாய்மைச் சொற்கள் நல்வழி பெறும்.
3. ஒருவன் தன் மனம் அறிந்த ஒன்றைப் பிறர் அறியார் என மறைத்துப் பொய் கூறுதல் கூடாது. அங்ஙனம் பொய் கூறுவானாயின் அவன் மனமே அக்குற்றத்திற்குச் சாட்சியாய் இருந்து அவனை வருத்தும்.
4. ஒருவன் தன் மனதுக்கு நீதியாய் பொய் பேசாது ஒழுகுவானாயின் அவன் உலகில் வாழும் எல்லோராலும் நல்லவன் என்று போற்றப்படுவான்.
5. ஒருவன் தன் மனத்தோடு பொருந்தி உண்மையே பேசுவானாயின் தவமும் தானமும் ஒருங்கே செய்பவர்களைக் காட்டி லும் சிறந்தவனாவான்.
6. பொய்யாமை போலப் புகழ் தருவது வேறு இல்லை. அதில் தளராமல் உறுதியாய் இருப்பது, ஒருவனுக்கு எல்லா அறத்தின் சிறப்பையும் தரும்.
7. பொய் கூறாமை என்னும் நன்மையையே ஒருவன் இடைவிடாமல் செய்துவருவானாயின் அவன் வேறு அறங்களைச் செய்ய வேண்டாம்.
8. உடலின் புறத்தோல் தண்ணீரால் தூய்மை அடைகிறது. அது போல அகத்தேயுள்ள மனம் வாய்மையால் தூய்மை அடைகிறது.
9. அறிவு ஒழுக்கம் நிறைந்த பெரியவர்களுக்குப் பற இருளைப் போக்கும் விளக்குகள் எல்லாம் விளக்குகள் அல்ல. பொய் கூறாமல் உண்மை பேசுதலாகிய விளக்கே சிறந்த விளக்காகும்.
10. வாய்மையை விட எந்த வகையாலும் சிறந்த வேறு ஒரு பொருளைக் காண முடியாது.

அதிகாரம் 33 - கொல்லாமை

- அறவினை யாதெனில் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை எல்லாம் தரும். 1
- பகுத்துடைன்டு பல்லுயிர் ஓம்புகல், நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை. 2
- ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றுஅதன்
பீன்சாரப் பொய்யாமை நன்று. 3
- நல்லாறு எனப்படுவது யாதுஎனின், யாதுஒன்றும்
கொல்லாமை சூழும் நெறி. 4
- நீலைஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் கொலைஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான் தலை. 5
- கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நாள்மேல்
செல்லாது உயிர்உண்ணும் சூற்று. 6
- தன்டூயிர் நீப்பினும் செய்யற்க, தான்பிறிது
இன்டூயிர் நீக்கும் வினை. 7
- நன்றுஅகும் ஆக்கம் பெரிதுஎனினும் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகும் ஆக்கம் கடை. 8
- கொலைவினையர் ஆகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவார் அகத்து. 9
- உயிர்உடம்பின் நீக்கியார் என்ப, செயிர்உடம்பின்
செல்லாத்தீ வாழ்க்கை யவர். 10

கொல்லாமை - பொருள்

1. அறச்செயல் எது என்றால் எந்த ஓர் உயிரையும் கொல்லாத செயலே. அவ்வாறு கொல்லுதல் பிற தீவினெனகளை எல்லாம் தானே கொண்டு வரும்.
2. கிடைத்ததைப் பகுத்துக் கொடுத்து, தானும் உண்டு பல உயிர்களையும் காப்பாற்றுதல், அற நூலோர் தொகுத்துக் கூறிய அறங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய் அறமாகும்.
3. ஆராயப் புகின், உயிர்களைக் கொல்லாதிருத்தல் ஒப்பற் அறமாகும். உண்மை பேசுவது இரண்டாவது அறமாகக் கருதப் படும்.
4. நல்லொழுக்கம் எனப்படுவது யாதெனில், எந்த ஓர் உயிரையும் கொல்லாத ஆற்றலைப் போற்றும் நெறியாகும்.
5. கொல்லாமை என்னும் அறத்தைப் பேணிக் காப்பவன் இல்லறத்தை விட்டுத் துறவறத்தை ஏற்றுக் கொண்டவர்களை விட உயர்ந்தவன் ஆவான்.
6. கொல்லாமை என்னும் அறவழியில் நிலையாய் வாழும் ஒருவனுடைய வாழ்நாள் மேல் உயிரை உண்ணும் காலனும் (யமன்) செல்லமாட்டான்.
7. உயிரினங்கள் மூலம் தனக்கு மரண பயம் வந்தாலும், தன்னைக் காத்துக் கொள்வதற்காக உயிர்களைக் கொல்லலாகாது.
8. உயிரினங்களைக் கொல்வதால் செல்வம் சேர ஒருவேளை வாய்ப்பு இருக்கலாம். அவ்வாறு வரும் செல்வத்தை நல்லோர்கள் சிறந்ததாகக் கருதமாட்டார்கள்.
9. கொலைத் தொழிலைச் செய்யும் மக்கள் அதன் இழிவை ஆராய்ந்தவரிடத்தில்தாழ்ந்த தொழிலினராகவே தோன்றுவர்.
10. பினி, வறுமை போன்ற துயரத்திற்கு இலக்கானவர்களைக் கண்டு, இவர்கள் முற்பிறவியில் உயிர்களைக் கொண்றிருக்க வேண்டும் என்று அறிஞர் கூறுவர்.

அதிகாரம் 39 - இறைமாட்சி

படைகுடிகூழ் அமைச்சு நட்புஞரன் ஆறும் உடையான் அரசருள் ஏறு.	1
அஞ்சாமை ஈகை அறிவுஇலக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமை வேந்தர்க்கு இயல்பு.	2
தூங்காமை கல்வி குணிவுஇடைமை இம்முன்றும் நீங்கா நிலன்னுள் பவர்க்கு.	3
அறன்கிழுக்காது அல்லவை நீக்கி மறன்கிழுக்கா மானம் உடையது அரசு.	4
இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த வகுத்தலும் வல்லது அரசு.	5
காட்சிக்கு எளியன் கடுஞ்சிசால்லன் அல்லனேல், மீக்கூறும் மன்னன் நிலம்.	6
தின்சிசாலால் ஈத்துளெரிக்க வல்லார்க்குத் தன்சிசாலால் தான்கண் டுனைத்துகில் உலகு.	7
முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன், மக்கட்கு இறைன்று வைக்கப் படும்.	8
செவிகைப்பச் சொல்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன் கவிகைக்கீழ்த் தங்கும் உலகு.	9
கொடைஅளி சொக்கோல் குடிஓம்பல் நான்கும் உடையானாம் வேந்தர்க்கு ஒளி.	10

ஒறைமாட்சி - பொருள்

1. படையும், செல்வமும், கூழும் (குடிமக்கள்) அமைச்சும், நட்பும், அரணும் (கோட்டை) என்று சொல்லப்பட்ட ஆறு உறுப்புகளையும் உடையவன் அரசருள் ஆண் சிங்கம் போன்றவன்.
2. மனவறுதி, கொடை, அறிவு, ஊக்கம் என்ப்படும் நான்கு பண்புகளும் சிறிதும் குறையாதிருத்தலே அரசர்க்கு இயல்பாகும்.
3. நாட்டை ஆளும் அரசனுக்கு ஒரு செயலைச் செய்வதில் காலம் தாழ்த்தாமை, கல்வி, துணிவு ஆகிய மூன்றும் எப்போதும் நீங்காமல் இயல்பாக இருத்தல் வேண்டும்.
4. ஆட்சி முறைக்கு உரிய அறத்தில் தவறாமல், அறமல்லாத வற்றை நீக்கி, வீரத்தில் குறைவுபடாத மானத்தை உடையவனே சிறந்த அரசன் ஆவான்.
5. பொருள் வரும் வழிகளை உண்டாக்குவதிலும், வரும் பொருளைச் சேமித்தலிலும், பாதுகாத்தலிலும் தக்க வழியில் செலவிடுதலிலும் வல்லதே அரசு.
6. அரசன், தன்னைக் காண வருபவர்க்கு எளியனாயும், கடுஞ் சொல் பேசாதவனாயும் இருப்பானாயின் அவன் நாட்டை உலகத்தார் உயர்த்திப்புகழ்வர்.
7. இனிமையான சொல்லோடு துண்புறுவோர்க்கு வேண்டியதைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றவல்ல அரசன் தன் மனத்தில் கருதிய வாரே உலகமும் அமையும்.
8. நீதி செலுத்தி, பகைவர் வருத்தாமல் பாதுகாத்து வரும் மன்னன் மக்களால் கடவுள்ளன்று சிறப்பித்து மதிக்கப்படுவான்.
9. அமைச்சர் முதலியோர் கூறும் உறுதிப் பொருள்கள் வெறுப்பா யிருந்தாலும் அவற்றின் பயன் கருதி அவற்றை பொறுத்துக் கொள்ளும் நற்பண்புடைய வெந்தனது குடை நிழலில் உலகமே தங்கும்.
10. கொடையும், இரக்க குணமும், நீதி தவறாமையும், ஏழ்மையான மக்களைக் காத்தலும் ஆகிய நான்கையும் உடைய வெந்தன் வெந்தர்க்கெல்லாம் ஓரிமிக்க விளக்காவான்.

அதிகாரம் 40 - கல்வி

கற்க கசடுமறக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக.	1
என்னென்ப ஏனை எழுக்கென்ப இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு:	2
கண்ணுடையர் என்பவர் கற்றோர், முகத்துகிரண்டு புண்ணுடையர் கல்லா தவர்.	3
உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே புலவர் தொழில்.	4
உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார் கடையரே கல்லா தவர்.	5
தொட்டனைத்து ஊறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக் கற்றனைத்து ஊறும் அறிவு.	6
யாதானும் நாடாமால் ஊர்சுமால், என்னுருவன். சாந்துணையும் கல்லாத வாறு.	7
ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து.	8
தாம்கின் புறுவது உலகுகின் புறக்கண்டு காம்உறுவர் கற்றுமறிந் தார்.	9
கேடுகில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு மாடுங்கல் மற்ற யவை.	10

கல்வி - பொருள்

1. ஒருவன் கற்றற்குரிய நூல்களை ஜையம், திரிபு ஆகிய குற்றங்கள் நீங்கக் கற்க வேண்டும். அங்ஙனம் கற்ற பிறகு அவை கூறிய ஒழுக்க நெறியில் வழுவாது ஒழுக வேண்டும்.
2. என் என்று சொல்லப்படுவனவும், எழுத்து என்று சொல்லப் படுவனவுமாகிய இரண்டினையும் மக்கள் உயிர்க்குக் கண்கள் என்பர் கற்றறிந்த பெரியோர்கள்.
3. கல்வி கற்றாரே உண்மையில் கண்களையடையவர்கள் என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுவர். கல்லாதவர்கள் முகத்தில் புண்கள் இரண்டு உடையவராக இழித்துக் கூறப்படுவர்.
4. பலரும் மகிழுமாறு அவர்களுடன் கூடிப் பழகி, பின்னர் இவரை இனி எப்போது காண்போமோ என்று அவர்கள் எண்ணி ஏங்குமாறு அவர்களை விட்டுப் பிரிதலே கற்றறிந்த புலவர் தொழிலாகும்.
5. செல்வர் முன்பு வறியவர்-ஏங்கி நின்று யாசித்தல் போலக் கல்வி உடையவர் முன்பு வணக்கத்தோடு பணிந்து நின்று கற்பவர் களே, உயர்ந்தவராவர். அவ்வாறு கல்லாதவர் தாழ்ந்தவரே யாவர்.
6. மணற்பாங்கான இடத்தில் உள்ள கிணற்று நீர், தோண்டும் அளவுக்கு ஏற்பச் சரக்கும். அதுபோல மக்களுக்கு அவர்கள் கற்ற கல்வியின் அளவுக்கு ஏற்ப அறிவு வளரும்.
7. கற்றவனுக்கு எந்த நாடும் சொந்த நாடாகும். எந்த ஊரும் சொந்த ஊராகும். அப்படியிருக்க ஒருவன் சாகும் வரைக்கும் கல்லாமல் இருப்பது எதனால்?
8. ஒருவனுக்கு அவன் ஒரு பிறவியில் கற்ற கல்வியானது அப் பிறவியோடு போகாது. ஏழு பிறவிகளிலும் தொடர்ந்து சென்று உதவும் இயல்பு உடையதாகும்.
9. கற்றறிந்தவர் தாம் இன்பமடையக் காரணமாகிய கல்வியால், உலகத்தினரும் இன்பமடையும் சிறப்பைக் கருதி அக் கல்வியை மேலும் விரும்பிக் கற்பர்.
10. ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத சிறந்த செல்வம் கல்வியோகும். ஏனைய மணி, பொன் முதலிய செல்வங்கள் அழியக்கூடியன். ஆதலால் அவை செல்வங்கள் ஆகா.

அதிகாரம் 45 - பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

அறன்அறிந்து முத்த அறிவுடையார் கேண்மை
திறன்அறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

1

உற்றநோய் நீக்கி உறாசுமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

2

ஏரியவற்றுள் எல்லாம் அரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக் கொளல்.

3

தம்மின் பெரியர் தமரா ஒழுகுதல்
வன்மையுள் எல்லாம் தலை.

4

குழ்வார்கண் ணாக ஒழுகலான் மன்னவன்
குழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

5

தக்கார் கிணத்தனாய்த் தான்ஒழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்தது கில்.

6

கிடிக்கும் துணையாரை யூள்வாரை யாரே
கெடுக்கும் தகைமை யவர்.

7

கிடிப்பாரை கில்லாத ஏமரா மன்னன்
கெடுப்பார் கிலானும் கெடும்.

8

முகல்திலார்க்கு ஓதியம் கில்லை; மதலையாம்
சார்புதிலார்க்கு கில்லை நிலை.

9

பல்லார் பகைகொளலின் பத்துஅடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் திதாட்ர்கை விடல்.

10

பெரியாறைத் துணைக்கோடல் - பொருள்

1. அறத்தின் தன்மைகளை ஆராய்ந்து தன்னைவிட முத்த சிறந்து அறிவுடையவர்களின் நட்பைக் கொள்ளும் வகை அறிந்து ஆராய்ந்து கொள்ள வேண்டும்.
2. வந்த துன்பத்தை நீக்கி, இனித் துன்பம் வராதபடி காக்கவல்ல தகுதியடைய பெரியோர்களைத் துணையாகக் கொள்ள வேண்டும்.
3. பெரியோரை அவர்கட்கு உவப்பானவற்றைச் செய்து தம்மவராக ஆக்கிக் கொள்ளுதல் ஒருவர் பெறக்கூடிய சிறந்த பேறுகள் யாவற்றுள்ளும் மிகச் சிறந்ததாகும்.
4. தம்மினும் அறிவில் மேம்பட்ட பெரியோரைச் சுற்றுமாகக் கொண்டு அவர் வழியில் நடத்தல் ஒருவர்க்குரிய வலிமைகள் எல்லாவற்றுள்ளும் சிறந்த வலிமையாகும்.
5. தக்க வழிவகைகளை ஆராய்ந்து கூறும் அறிஞரையே உலகம் கண்ணாகக் கொண்டு நடப்பதால், மன்னன் அத்தகையவரைத் தன் சுற்றுமாகக் கொள்ளல் வேண்டும்.
6. தகுந்த பெரியாறின் குழுவில் உள்ளவளாக தகுதி பெற்ற ஒருவனுக்கு, பகைவர்களால் ஏற்படக்கூடிய துன்பம் ஓன்றும் இல்லை.
7. கடிந்து அறிவுரை கூறும் பெரியோர்களின் துணை கொண்டு நடப்பவரைக் கெடுக்கக்கூடியவர் எவருளர்?
8. குற்றம் கண்டபோது வற்புறுத்தி அறிவுரை கூறித் திருத்தவல்ல பெரியோர்களைத் துணையாகப் பெற்றிராத அரசன், கெடுக்கும் பகைவர் இல்லாவிட்டாலும் தானே கெட்டழிவான்.
9. முதற்பொருள் இல்லாத வணிகர்க்கு அதனால் வரும் ஊதியம் இல்லை. அதுபோலத் தம்மைத் தாங்கும் துணையில்லாத அரசர்க்கு அதனால் வரும் நிலைபேறு இல்லை.
10. பலரோடு பகைத்துக்கொள்வதை விட, நல்லோருடன் கொண்ட தொடர்பைக் கைவிடுதல் பத்து மடங்கு தீமை யடையதாகும்.

அதிகாரம் 60 - ஊக்கம் உடைமை

- உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம்; அஃதுகில்லார்
உடையது உடையரோ மற்று? 1
- உள்ளம் உடைமை உடைமை; பொருள் உடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும். 2
- ஆக்கம் கிழந்தோம் என்று அல்லாவார் ஊக்கம்
ஒருவந்தம் கைத்து உடையார். 3
- ஆக்கம் அதர்வினாய்ச் செல்லும் அசைவுகிலா
ஊக்கம் உடையான் உழை. 4
- வெள்ளத்து அனைய மலர்நீட்டம்; மாந்தர்தம்
உள்ளத்து அனையது உயர்வு. 5
- உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு உள்ளல்; மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து. 6
- சிதைவிடத்து ஓல்கார் உரவோர்; புதைம்பின்
பட்டுப்பாடு ஊன்றும் களிறு. 7
- உள்ளம் கிலாதவர் எதார் உலகத்து
வள்ளியம் என்னும் செருக்கு. 8
- பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் யானை
வெருடம் புலிதாக் குறின். 9
- உரம் ஒருவற்கு உள்ளவெறுக்கை; அஃதுகில்லார்
மரம் மக்கள் ஆதலேவேறு. 10

ஊக்கம் உடைமை - பொருள்

1. ஊக்கம் உடைமையே “உடையவர்” என்று சொல்லப்படும் சிறப்புக்கு உரியது. ஊக்கம் இல்லாதவர் வேறு எதைப் பெற்றிருந்தாலும் உடையவர் அல்லர்.
2. ஊக்கம் உடைமையே ஒருவனுக்கு நிலையான செல்வம். ஏனைய பொருள் வளத்தைப் பெற்றிருந்தாலும் அவை நிலைக் காது அழிந்துவிடும்.
3. உறுதியான ஊக்கத்தைத் தம்முடைய கைப்பொருளாகக் கொண்டவர்கள், செல்வம் இழந்துவிட்ட காலத்திலும் இழந்துவிட்டோம் என்று வருந்தமாட்டார்கள்.
4. தளர்ச்சியில்லாத ஊக்கம் உடையவனிடம், செல்வம் வழி கேட்டுக் கொண்டு வந்து சேரும்.
5. தண்ணீரிலே மலரும் பூவின் தாளினுடைய நீளம், தண்ணீர் உயரத்துக்கு இருக்கும். அதுபோல் மனத்தில் ஊக்கம் உள்ள அளவுக்கு உயர்வு இருக்கும்.
6. ஒருவர் தாம் செய்யக் கருதும் எதனையும் உயர்ந்ததாகவே நினைக்க வேண்டும். அதனை முடிக்க முடியாவிட்டாலும் உயர்வாக எண்ணுவதை விட்டுவிடக்கூடாது.
7. யானை அம்புகளால் புண்பட்டாலும் மனம் தளராமல் தன் பெருமையை நிலைநிறுத்தும். அதுபோல ஊக்கமுடையவர் கள் தம் உயர்வுக்கு அழிவு வந்தபோதும் மனம் தளராமல் தம் பெருமையை நிலைநாட்டுவர்.
8. ஊக்கம் இல்லாத அரசர் இவ்வகைத்தாருள் யாம் வண்மை யுடையோம் (வள்ளல்) என்று தம்மைத் தாம் மதித்தலைப் பெறார்.
9. யானை பருத்த உடம்பை உடையது. கூர்மையான கொம்பு களை (தந்தங்களை) உடையது. ஆயினும் ஊக்கமுள்ளதாகிய புலி தாக்கினால் அதற்கு அஞ்சும்.
10. ஊக்கம் மிகுதியே ஒருவனுக்குத் திண்ணிய அறிவாகும். அவ்வுக்கம் இல்லாதவர் மரத்திற்குச் சமமாவர். மரங்களோடு அவர்க்குள்ள வேறுபாடு யாதெனில் அவர்கள் உருவத்தால் மக்களாய் இருப்பதேயாகும்.

அதிகாரம் 79 - நட்பு

- செயற்குளிய யாவுள நட்பின் அகுபோல்
வினைக்குளிய யாவுள காப்பு 1
- நிறைநீர் நீரவர் கேண்மை; பிறைமதிப்
பின்நீர் பேதையார் நட்பு 2
- நவில்தொறும் நூல்நயம் போலும் பயில்தொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு. 3
- நகுதல் பொருட்டுனன்று நட்டல்; மிகுதிக்கண்
மேல்சென்று இடித்தல் பொருட்டு. 4
- புணர்ச்சி பழுகுதல் வேண்டா; உணர்ச்சிதான்
நட்பாம் கிழமை தரும். 5
- முகம்நக நட்பது நட்பன்று; நெஞ்சத்து
அகம்நக நட்பது நட்பு. 6
- அழிவின் அவைநீக்கி ஒழுஇய்த்து அழிவின்கண்
அல்லல் உழப்பதாம் நட்பு. 7
- உடுக்கை கிழந்தவன் கைபோல ஆஸ்கே
கிடுக்கண் களைவதாம் நட்பு. 8
- நட்பிற்கு வீற்றுகிருக்கை யாதுளனின்; கொட்புகின்றி
ஓல்லும்வாய் இன்றும் நிலை. 9
- இனையர் இவர்எமக்கு; இன்னம்யாம் என்று
புனையினும் புல்ளன்னும் நட்பு. 10

நட்பு - பொருள்

1. நட்பைப் போல் செய்து கொள்வதற்கு அருமையாளவை எவ்வள்ளன? அதுபோல் தொழிலுக்கு அரிய காவலாக இருப்பதை எவ்வள்ளன?
2. அறிவுடையார் நட்பு பிறைச்சந்திரன் வளர்வது போல் நாள் தோறும் வளர்ந்து பெரும் பயன் தரும். அறிவில்லாதவர் நட்பு முழு நிலவு பின்னர் தேய்வது போல நாள்தோறும் குறைந்து முடிவில் இல்லாது ஒழியும்!
3. பழகப் பழக நற்பண்பு உடையவரின் நட்பு இன்பம் தருவது போல, நூலின் நற்பொருள் கற்கக் கற்க மென் மேலும் இன்பத் தூத்தரும்.
4. ஒருவரோடு ஒருவர் நட்புச் செய்வது தம்முள் கூடிப் பேசி சிரித்து மகிழ்வதற்கு அன்று. நண்பர் வரம்பு கடந்து ஒழுகுவா ராயின் கண்டித்து அறிவுரை கூறித் திருத்துதற்கேயாம்.
5. நட்புச் செய்வதற்குத் தொடர்பும் பழக்கமும் வேண்டிய தில்லை. ஒத்த அன்புணர்ச்சியே நட்பு ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய உரிமையைக் கொடுக்கும்.
6. பார்த்தபோது முகம் மட்டும் மலர் நட்புச் செய்வது சிறந்த நட்பாகாது. அன்பினால் அகமும் மலர் நட்புச் செய்வதே சிறந்த நட்பாகும்.
7. அழிவைத் தரும் தீமைகளிலிருந்து தடுத்து, நல்ல வழியில் நடக்கச் செய்து அழிவு வந்த காலத்தில் உடனிருந்து துன்பம் அனுபவிப்பதே நட்பாகும்.
8. உடை நெகிழ்ந்தவனது கை உடனே அதைப் பிடிப்பதற்கு உதவி செய்வது போல, நண்பனுக்குத் துன்பம் வந்தால் அப்போதே சென்று துன்பத்தைக் களைவதுதான் நல்லநட்பு.
9. நட்பு நிலையாகத் தங்கியிருக்கும் இடம் யாதெனில் மன வேறுபாடு இல்லாமல் இயலும் இடமெல்லாம் உதவி செய்து தாங்கும் நிலையாகும்.
10. இவர் எமக்கு இத்தன்மையர், யாம் இவர்க்கு இத்தன்மையுடையோம் என்று நட்பின் அளவைப் புணைந்துரைத்தாலும் நட்பு மாறிவிடும்.

